

Bestemmelsen om et grænsekontrolsteds ophør tænkes anvendt for at undgå en eventuel situation, hvor uhensigtsmæssigt mange lokalområder, uanset de krav, der måtte stilles hertil, fortsat ønsker at oprette/opretholde et grænsekontrolsted. Ophøret vil ikke udløse kompensation for de investeringer, der måtte være foretaget med henblik på at leve op til de direktivfastsatte krav.

Til stk. 2

Det er hensigten, at de udgifter, der er forbundet med driften af grænsekontrolstederne, og som ikke kan opkræves som brugerbetaling i henhold til veterinæravgiftsdirektivet, dvs. udgifterne forbundet med de tidsrum, hvor personalet står til rådighed uden at udføre kontrol, skal afholdes af de organisationer m.v. som er interessenter i kontrolstederne. De opkrævede beløb kan ikke overstige de faktiske omkostninger ved driften.

Til § 24

Bestemmelsen har til formål at bemyndige fødevarerministeren til at indgå frivillige aftaler med lokale, ikke-statslige organisationer eller virksomheder m.v. om hel eller delvis finansiering af grænsekontrollen overfor tredjelande. Forslaget tager navnlig sigte på, men er ikke begrænset til de områder, hvor kontrollen ikke allerede er delvist finansieret ved opkrævning af gebyrer. Det skal understreges, at en forudsætning for de frivillige aftaler i alle tilfælde vil være, at de lokale organisationer m.v. ikke på nogen måde får indflydelse på kontrollens udførelse. Kontrollen fastlægges og foretages fortsat af personale ansat af Veterinær- og Fødevarerdirektoratet. Det er ligeledes en forudsætning, at de lokale virksomheder m.v. ikke kan kræve redegørelse for, hvorledes indtægterne fra aftalen anvendes.

Kapitel 7

Sædooverføring og ægtransplantation

Bestemmelserne svarer til §§ 18 - 21 i lov om husdyrsygdomme. Bestemmelserne og regulerer kunstig sædooverføring, ægtransplantation og embryoner og fastsætter eller afgiver hjemmel for regler om smittebeskyttende foranstaltninger i denne forbindelse, drift af sædopsamlingsvirksomheder for tyre, orner og hingste m.v.

Til § 25

Fødevarerministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om sundhedsmæssige krav til husdyr samt æg, sæd eller embryoner, hvis disse overføres til

andre dyr. Bestemmelsen er f.eks. anvendt ved bekendtgørelse nr. 598 af 29. juni 1992 om ornesæd, hvor der stilles krav om sundhedstilstanden hos orner, der anvendes til sædopsamling.

Til § 26

Til stk. 1

Fødevarerministeren bemyndiges til at fastsætte regler om godkendelse af virksomheder, der holder husdyr med henblik på kunstig sædooverføring eller ægtransplantation, samt at sæd, æg eller embryoner skal opbevares på disse godkendte virksomheder. Bemyndigelsen er f.eks. anvendt for sædopsamlingsvirksomheder for orner (bekendtgørelse nr. 598 af 29. juni 1992 om ornesæd), for tyre (bekendtgørelse nr. 1072 af 15. december 1994 om tyresæd og kunstig sædooverføring på kvæg) og for hingste (bekendtgørelse nr. 271 af 27. april 1995 om ind- og udførsel af sæd, embryoner og oocytter fra hovdyr). Der er på nuværende tidspunkt godkendt 13 virksomheder for orner, 11 for tyre og 5 for hingste.

Til stk. 2 og 3

Fødevarerministeren kan fastsætte regler om indretning og drift af de i stk. 1 omtalte virksomheder samt om forskellige forhold vedrørende virksomhedernes produkter. Dette er bl.a. sket ved ovennævnte bekendtgørelser om orner, tyre og hingste. Heri fastsættes nøje regler om godkendelse, indretning og drift af virksomhederne og om udtagning og behandling af produkterne samt journalfortegnelser over dyr og produkter m.v.

Til § 27

Kunstig overføring af æg eller embryoner til husdyr og udtagning af æg eller embryoner må kun udføres af personer med uddannelse på linie med dyrlægeuddannelsen. Kunstig sædooverføring (inseminering) kan foretages af personer, der har gennemgået et kursus i inseminering. Bestemmelserne blev ved husdyrsygdomsloven fra 1988, udvidet til også at omfatte egne dyr. Kravene til det uddannelsesforløb, der er en forudsætning for tilladelse til at foretage kunstig sædooverføring på andres kvæg, fremgår af Veterinærinspektatets regler for uddannelse af kvæginseminører.

Til § 28

Bestemmelsen svarer til § 21 i lov om husdyrsygdomme og præciserer, at bestemmelserne i kapitel 7 finder anvendelse for husdyr, der benyttes af foreninger m.v.